

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 września 1937 r.

Nr 66

Treść

KONWENCJA

- Poz.: 501**—o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier podpisana w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r. 1281
- 502**—Oświadczenie rządowe z dnia 7 września 1937 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r. 1292

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- Poz.: 503**—z dnia 7 września 1937 r. o ograniczeniu pobytu i swobody ruchu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej 1292

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 504**—Opieki Społecznej z dnia 5 sierpnia 1937 r. o krwiodawcach 1293
- 505**—Skarbu z dnia 28 sierpnia 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji przedsiębiorstwa państwowego „Polski Monopol Tytoniowy” 1296
- 506**—Skarbu z dnia 31 sierpnia 1937 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1936 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o poborze scalonego podatku przemysłowego od zapalek 1296

OŚWIADCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

- Poz.: 507**—z dnia 4 września 1937 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 17 kwietnia 1936 r. o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach. 1296

501

KONWENCJA

o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier podpisana w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

Dnia dwudziestego czwartego kwietnia tysiąc dziewięćset trzydziestego szóstego roku podpisana została w Budapeszcie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Królestwa Węgier konwencja o ekstradycji i pomocy sądowej w sprawach karnych o następującym brzmieniu dosłownym:

Przekład.

KONWENCJA

o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier.

Jego Eksceleńcja Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Wysokość Regent Królestwa Węgier, pragnąc zgodnie zawrzeć Konwencję celem uregulowania ekstradycji i wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych, zamianowali w tym celu swymi pełnomocnikami:

Jego Eksceleńcja Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej;

P. Mariana ZYNDRAM - KOŚCIAŁKOWSKIEGO, Prezesa Rady Ministrów;

Jego Wysokość Regent Królestwa Węgier:

Generała w stanie rozporządzalności, witez Juliusz GÖMBÖS DE JAKFA, Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej;

k którzy, po okazaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

ROZDZIAŁ PIERWSZY.**Wydawanie przestępców.****Artykuł pierwszy.****Przestępstwa stanowiące podstawę wydania.**

Układające się Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie, na żądanie, osoby, znajdujące się na obszarze jednej z nich i ścigane przez władze sądowe drugiej Strony za czyny, które według ustaw obu Stron są zagrożone jako karą najwyższą, co najmniej karą jednego roku pozbawienia wolności lub karą cięższą, albo które zostały skazane przez sądy drugiej Strony na karę pozbawienia wolności co najmniej przez sześć miesięcy lub na karę cięższą.

Zezwolenie na wydanie będzie również udzielone w przypadkach, gdy zachodzi usiłowanie, czynności przygotowawcze lub udział w pomienionych przestępstwach, ulegające karze według ustawodawstwa obu Układających się Stron.

Co do przestępstw prawa powszechnego, ulegających również karze według ustaw karnych wojskowych, rozstrzygnięcie, czy w rozumieniu ustępu pierwszego zachodzi lub nie zachodzi przestępstwo, uzasadniające wydanie, zależy jedynie od kary przewidzianej przez prawo powszechnie.

Artykuł 2.**Ograniczenia obowiązku wydania.**

Zezwolenie na wydanie nie będzie udzielone:

CONVENTION

d'extradition et d'entr'aide judiciaire en matière pénale entre la République de Pologne et le Royaume de Hongrie.

Son Excellence le Président de la République de Pologne et Son Altesse Serenissime le Regent du Royaume de Hongrie, désirant, d'un commun accord, conclure une Convention à l'effet de régler l'extradition des malfaiteurs et l'entr'aide judiciaire en matière pénale, ont nommé à cet effet leurs plénipotentiaires:

Son Excellence le Président de la République de Pologne:

M. Marian ZYNDRAM - KOŚCIAŁKOWSKI, Président du Conseil des Ministres;

Son Altesse Serenissime le Regent du Royaume de Hongrie:

Le Général en disponibilité witez Jules GÖMBÖS DE JAKFA, Président du Conseil des Ministres et Ministre de la Défense Nationale;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

CHAPITRE PREMIER.**Extradition des malfaiteurs.****Article premier.****Infractions donnant lieu à l'extradition.**

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies par les autorités judiciaires de l'autre Partie pour des faits, pour lesquels, d'après les lois des deux Parties peut être appliquée une peine privative de liberté dont le maximum est au moins un an ou une peine plus grave ou qui ont été condamnées par les tribunaux de l'autre Partie à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à une peine plus grave.

L'extradition sera également accordée en cas de tentative, d'actes préparatoires et de participations auxdites infractions, punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Quant aux infractions de droit commun, punies aussi par les lois pénales militaires, la décision, s'il s'agit ou non d'un délit d'extradition au sens de l'alinéa un dépend seulement de la peine prévue par le droit commun.

Article 2.**Restrictions à l'obligation d'extrader.**

L'extradition ne sera pas accordée:

1. jeżeli osoba, której wydania się żąda, jest obywatelem Strony wezwanej.

Rzeczpospolita Polska nie wydaje ponadto obywateli Wolnego Miasta Gdańska;

2. jeżeli przestępstwo popełniono na obszarze Strony wezwanej.

Jeżeli przestępstwo popełniono poza obszarem Strony wzywającej, zezwolenie na wydanie będzie udzielone tylko w przypadku, gdy ustawodawstwo Strony wezwanej dopuszcza ściganie takiego samego przestępstwa, popełnionego poza jej obszarem;

3. jeżeli ściganie przestępstwa jest, na zasadzie ustaw Strony wezwanej, zastrzeżone wyłącznie orzecznictwu tej Strony;

4. jeżeli postępowanie karne, wszczęte na obszarze Strony wezwanej przeciwko osobie, której wydania się żąda, za to samo przestępstwo, zostało już ostatecznie zakończone;

5. jeżeli, według ustawodawstwa obowiązującego na obszarze jednej ze Stron, nastąpiło przedawnienie lub umorzenie ścigania lub kary, z wyjątkiem przypadku umorzenia postępowania, spowodowanego przez ustawę o amnestii, obowiązującą na obszarze Strony wezwanej;

6. w przypadku przestępstw politycznych lub przestępstw związanych z politycznymi.

Nie będą uważane za przestępstwa polityczne lub z nimi związane zamachy na życie:

a) Naczelnika Państwa lub członka jego rodziny,

b) członków Rządu,

c) Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych lub Naczelnego Wodza Sił Zbrojnych jednej z Układających się Stron,

włącznie z usiłowaniami lub udziałem w tych zamachach.

Strona wezwana oceni swobodnie w każdym poszczególnym przypadku charakter przestępstwa według okoliczności sprawy i będzie mogła zażądać od Strony wzywającej przedstawienia niezbędnych informacji i wyjaśnień;

7. w przypadku przestępstw, ulegających karze wyłącznie na zasadzie ustaw karnych wojskowych;

8. w przypadku przestępstw, przewidzianych wyłącznie w przepisach ustawowych dotyczących prasy;

9. w przypadku przestępstw przewidzianych wyłącznie w ustawach celnych, podatkowych lub w innych ustawach skarbowych;

10. w przypadku przestępstw, stanowiących wykroczenie według ustaw jednej z obu Stron.

Artykuł 3.

Wydania można odmówić w przypadku, w którym, według ustawodawstwa jednej z Układających się Stron, dane przestępstwo ulega ściganiu jedynie na żądanie (skarga, wniosek, oskarżenie prywatne) osoby pokrzywdzonej, a

1. si la personne réclamée est ressortissante de la Partie requise.

La République de Pologne ne livre pas, en outre, les ressortissants de la Ville Libre de Dantzig;

2. si l'infraction est commise sur le territoire de la Partie requise.

Si l'infraction est commise hors du territoire de la Partie requérante, l'extradition ne sera accordée que dans le cas où la législation de la Partie requise autorise la poursuite de la même infraction commise en dehors de son territoire;

3. si la poursuite de l'infraction est réservée en vertu des lois de la Partie requise exclusivement à la juridiction de cette Partie;

4. si contre la personne dont l'extradition est demandée, une procédure pénale, intentée pour la même infraction sur le territoire de la Partie requise, a déjà été définitivement terminée;

5. si d'après la législation en vigueur sur le territoire de l'une des Parties la poursuite ou la peine est prescrite ou éteinte, sauf le cas de l'extinction de la procédure causée par une loi sur l'amnistie en vigueur sur le territoire de la Partie requise;

6. en cas de délits politiques ou de faits connexes à ces délits.

Ne seront pas réputés délits politiques ni faits connexes à de tels délits les attentats à la vie:

a) d'un Chef d'État ou d'un membre de sa famille;

b) des membres d'un Gouvernement;

c) de l'Inspecteur Général ou du Commandant en Chef des forces armées d'une des Parties Contractantes

y compris la tentative et la participation.

La Partie requise appréciera librement, dans chaque cas particulier, le caractère de l'infraction selon les circonstances de la cause; elle pourra exiger de la Partie requérante la production de tous les renseignements et justifications nécessaires;

7. en cas d'infractions punissables exclusivement par les lois pénales militaires;

8. en cas d'infractions prévues exclusivement par les dispositions des lois au sujet de la presse;

9. en cas d'infractions prévues exclusivement par les lois sur les douanes, impôts ou par les autres lois financières;

10. en cas d'infractions formant selon les lois de l'une des deux Parties une contravention.

Article 3.

L'extradition peut être refusée dans le cas où d'après la législation d'une des Parties Contractantes l'infraction en question ne peut être poursuivie que sur la demande (plainte, proposition, accusation privée) de la partie lé-

Strona wzywająca nie udowodniła istnienia tego żądania.

Równoznaczne są ze skargą osoby pokrzywdzonej: jej zameldowanie u właściwych władz, jej zeznanie w charakterze świadka, albo każdy inny przejaw jej woli, wyrażający chęć ścigania z jej strony.

Artykuł 4.

Wydania można odmówić, jeżeli przeciwko osobie, której wydania się żąda, wdrożono za ten sam czyn postępowanie karne na obszarze Państwa wezwanego.

Artykuł 5.

Wniosek o wydanie.

Wniosek o wydanie będzie postawiony w drodze dyplomatycznej. Należy w nim wymienić obywatelstwo osoby, której wydania się żąda.

Do wniosku o wydanie należy dołączyć bądź sądowy nakaz aresztowania, bądź jakiegokolwiek inne postanowienie sądowe, nakazujące aresztowanie przestępcy, bądź prawomocny wyrok skazujący. Wyżej wymienione dokumenty lub oddzielny dokument, dołączony w tym celu, powinny zawierać krótkie streszczenie faktów, rodzaj i wagę przestępstwa i wskazanie tekstów ustaw zastosowanych lub mających się stosować do przestępstwa oraz do kary, którą pociąga ono za sobą. Teksty ustaw powinny być również zawarte w dokumentach lub do nich dołączone.

W przypadku przestępstwa przeciwko własności należy, w miarę możliwości, wymienić przedmiot i wysokość szkody wyrządzonej lub zamierzonej. Należy również, w miarę możliwości, załączyć opis osoby, mającej być wydaną, jej fotografię, odciski palców i wszelkie inne dane, niezbędne do stwierdzenia jej tożsamości.

Wspomniane dokumenty winny być przedstawione w oryginale lub w urzędowym wypisie.

Artykuł 6.

Jeżeli zachodzi wątpliwość, czy przestępstwo, za które zażądano wydania, jest objęte przepisami niniejszej Konwencji, należy zażądać dodatkowych wyjaśnień od Strony wzywającej, i zezwolenie na wydanie zostanie udzielone tylko wówczas, gdy dostarczone wyjaśnienia będą mogły wątpliwości te usunąć.

Strona wzywająca nie będzie w żadnym przypadku zobowiązana do przedstawienia dowodu winy osoby, której wydania żąda.

Artykuł 7.

Aresztowanie osoby, której wydania zażądano.

Z chwilą otrzymania wniosku o wydanie należy aresztować osobę, której wydania zażądano, chyba że jest oczywiste, iż wydanie nie będzie mogło nastąpić.

sée et la Partie requérante n'a pas justifié de l'existence de cette demande.

A la plainte de la partie lésée sont équivalentes: une dénonciation de sa part auprès des autorités compétentes, sa déposition en qualité de témoin ou toute autre manifestation de sa volonté qui exprime son désir de poursuivre.

Article 4.

L'extradition peut être refusée si pour le même fait sur le territoire de l'État requis une action pénale est intentée contre l'individu réclamé.

Article 5.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique. Elle indiquera la nationalité de l'individu réclamé.

La demande sera accompagnée soit du mandat d'arrêt judiciaire ou de toute autre décision judiciaire ordonnant l'arrestation du malfaiteur, soit d'un jugement de condamnation passé en force de chose jugée. Les documents susmentionnés ou bien un document distinct, annexé à cet effet, devra contenir le bref résumé des faits, la nature et la gravité de l'infraction et l'indication des textes des lois appliquées ou applicables à l'infraction ainsi qu'à la peine qu'elle entraîne. Les textes des lois devront y être de même contenus ou annexés.

En cas d'infraction contre la propriété, il faut indiquer, autant que possible, l'objet et le montant du dommage causé ou tenté. On joindra également, autant que possible, le signalement de la personne à livrer, sa photographie, l'empreinte digitale et toutes autres données nécessaires à la constatation de l'identité.

Les documents mentionnés seront produits en original ou en expédition authentique.

Article 6.

S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction, pour laquelle l'extradition est réclamée, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées à la Partie requérante et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

En aucun cas, la Partie requérante ne pourra être tenue à produire la preuve de la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 7.

Détention de la personne réclamée.

Il sera procédé à la mise en détention de la personne dont l'extradition a été réclamée, dès que la demande aura été reçue, sauf le cas, où il est évident que l'extradition ne pourra avoir lieu.

W nagłych przypadkach osoba, której wydania się żąda, powinna być aresztowana nawet przed przedstawieniem wniosku o wydanie, na podstawie wszelkiego zawiadomienia, przesłanego pocztą lub telegraficznie, pod warunkiem, że zawiadomienie będzie zawierało wzmiankę o istnieniu jednego z dokumentów wymienionych w ustępie 2 artykułu 5 i że zarazem będzie w nim wymienione przestępstwo. Zawiadomienie to będzie mogło być skierowane bezpośrednio przez Sąd lub właściwą władzę (prokuraturę, policję) Strony wzywającej do właściwej władzy (sąd, prokuratura, policja) Strony wezwanej.

Nawet w braku podobnego zawiadomienia, właściwe władze będą mogły zarządzić tymczasowe aresztowanie każdej osoby, o której otrzymały uprzednio wiadomość od władz drugiej Strony, jako o poszukiwanej, lub która, jako poszukiwana, została wpisana przez policję drugiej Strony do jej właściwych biuletynów lub rejestrów.

Władza, która zarządziła aresztowanie pewnej osoby zgodnie z ustępami 2 lub 3, zawiadomi o tym niezwłocznie, telegraficznie, władzę, która spowodowała aresztowanie, podając jednocześnie dzień i miejsce aresztowania.

Artykuł 8.

Uwolnienie osoby aresztowanej.

Osoba aresztowana będzie mogła być zwolniona:

1. jeżeli nie uwzględniono wniosku o wydanie osoby aresztowanej;

2. jeżeli wyjaśnienia, których zażądano zgodnie z artykułem 6, nie nadejdą w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia, w którym ich zażądano od Strony wzywającej;

3. jeżeli, w razie aresztowania skutecznego w trybie ustępu 2 artykułu poprzedzającego, wniosek o wydanie nie nadejdzie w drodze przewidzianej w artykule 5 w terminie sześciu tygodni, licząc od dnia, w którym zostało wysłane zawiadomienie o aresztowaniu, przewidziane w ustępie 4 artykułu poprzedzającego;

4. jeżeli, w razie aresztowania, skutecznego w trybie ustępu 3 artykułu poprzedzającego, zawiadomienie zapowiadające wniosek o wydanie nie nadejdzie w drodze, przewidzianej w artykule 5, w terminie piętnastu dni, licząc od daty, w której zawiadomienie o aresztowaniu, przewidziane w ustępie 4 artykułu poprzedzającego, zostało wysłane, albo, jeżeli w terminie sześciu tygodni, licząc od tejże daty, wniosek o wydanie nie nadejdzie w tej samej drodze.

Jeżeli udzielono zezwolenia na wydanie, Strona wzywająca, która wystara się, możliwie jak najwcześniej, o niezbędne zezwolenie na przewóz, winna spowodować odebranie osoby wydanej w terminie trzech miesięcy, licząc od dnia, w którym otrzymała wiadomość o udzieleniu zezwolenia na wydanie. Po upływie tego terminu osoba, o której mowa, będzie mogła być wypuszczona na wolność.

En cas d'urgence la personne réclamée devra être arrêtée même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention de l'existence d'un des documents mentionnés à l'alinéa 2 de l'article 5 et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé directement par le tribunal ou l'autorité compétente (parquet, police) de la Partie requérante à l'autorité compétente (tribunal, parquet, police) de la Partie requise.

Les autorités compétentes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu qui aura été signalé antérieurement par les autorités de l'autre Partie ou inscrit — comme recherché — par la police de l'autre Partie dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas 2 ou 3 en informera sans retard, par voie télégraphique, l'autorité qui l'a causée en indiquant en même temps le jour et l'endroit de la détention.

Article 8.

Mise en liberté de la personne détenue.

La personne détenue pourra être mise en liberté:

1. s'il n'est pas donné suite à la demande d'extradition de la personne détenue;

2. si les explications exigées conformément à l'article 6 ne sont pas parvenues dans le délai d'un mois à partir du jour où la demande en sera parvenue à la Partie requérante;

3. si, en cas de l'arrestation effectuée au sens de l'alinéa 2 de l'article précédent, la demande d'extradition n'est pas parvenue par la voie prévue à l'article 5 dans le délai de six semaines à partir du jour où la communication d'arrestation prévue par l'alinéa 4 de l'article précédent a été expédiée;

4. si, en cas de l'arrestation effectuée au sens de l'alinéa 3 de l'article précédent, aucune communication annonçant la demande d'extradition n'est pas parvenue par voie prévue à l'article 5, dans le délai de quinze jours à partir de la date où la communication d'arrestation prévue par l'alinéa 4 de l'article précédent a été expédiée, ou bien si, dans le délai de six semaines à partir de la même date, la demande d'extradition n'est pas parvenue par la même voie.

Si l'extradition a été accordée, la Partie requérante, qui se procurera les autorisations nécessaires du transit le plus tôt possible, sera tenue de se faire délivrer la personne réclamée dans un délai de trois mois à compter du jour où elle aura reçu l'information que l'extradition a été accordée. Passé ce délai, la personne dont il s'agit pourra être mise en liberté.

Artykuł 9.

Zbieg wniosków.

Jeżeli kilka Państw żąda wydania tej samej osoby bądź za ten sam czyn, bądź za różne czyny, Państwo wezwane rozstrzygnie, któremu z tych Państw osoba ta zostanie wydana.

Artykuł 10.

Odroczenie wydania.

Jeżeli osoba, której wydania zażądano, jest ścigana albo jeżeli została skazana w Państwie wezwanym za przestępstwo inne niż to, które spowodowało żądanie wydania, wydanie jej będzie mogło być odroczone aż do ostatecznego ukończenia ścigania albo do chwili, w której osoba ta odbędzie karę lub zostanie od niej zwolniona.

Odroczenie to nie będzie stanowiło przeszkody do niezwłocznego postanowienia o wydaniu, chyba że zajdą specjalne przyczyny, o których należy natychmiast zawiadomić Stronę wzywającą.

Artykuł 11.

Czasowe oddanie osoby, której wydania zażądano.

Jeżeli jednak odroczenie wydania, wspomniane w artykule poprzedzającym, mogłoby, według ustaw Strony wzywającej, pociągnąć za sobą przedawnienie albo inne poważne przeszkody do ścigania, będzie można zezwolić na czasowe oddanie osoby, której wydania zażądano, chyba że względy specjalne sprzeciwiają się temu, z zastrzeżeniem, że osoba wydana zostanie odesłana niezwłocznie po zakończeniu w Państwie wzywającym czynności procesowych, dla których osoby tej czasowo zażądano.

Artykuł 12.

Ograniczenie ścigania osoby wydanej.

Osobę wydaną będzie można ścigać lub ukarać, albo wydać Państwu trzeciemu jedynie za przestępstwa, z powodu których wyraźnie udzielono zezwolenia na wydanie.

Jednakże osobę tę będzie można ścigać lub wydać Państwu trzeciemu za przestępstwa wcześniejsze od wydania:

1. jeżeli Strona, która udzieliła zezwolenia na wydanie, później się na to zgodzi; zgody tej nie można odmówić, jeżeli należałoby zezwolić na wydanie na zasadzie niniejszej Konwencji;

2. jeżeli osoba wydana z własnej woli nie opuściła obszaru Strony, której ją wydano, w ciągu miesiąca, licząc od dnia ostatecznego ukończenia postępowania karnego, odnoszącego się do przestępstwa, które spowodowało wydanie, a, w razie skazania — licząc od dnia, w którym karę odbyła lub w którym została od kary zwolniona, albo też, jeżeli z własnej woli powróciła na ten obszar;

3. jeżeli, z wyłączeniem przestępstw przewidzianych w punkcie 6 ustęp 1 i w punktach

Article 9.

Concurrence des demandes.

En cas de réclamation du même individu de la part de plusieurs États soit pour le même fait, soit pour faits distincts, l'État requis décidera auquel de ces États l'individu sera livré.

Article 10.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné dans l'État requis pour une infraction autre que celle, qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées définitivement ou jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine ou qu'il en ait obtenu la remise.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition, sauf motifs spéciaux qui seront portés aussitôt à la connaissance de la Partie requérante.

Article 11.

Remise temporaire de la personne réclamée.

Si l'ajournement de l'extradition mentionné à l'article précédent pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de la Partie requérante, la prescription ou autres entraves importantes à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'État requérant les actes de l'instruction pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 12.

Restriction de la poursuite de la personne extradée.

La personne extradée ne pourra être poursuivie, ni punie sur le territoire de la Partie à laquelle elle a été livrée, ni extradée à un État tiers que pour les infractions en raison desquelles l'extradition a été explicitement accordée.

Néanmoins, elle pourra être poursuivie ou livrée à un État tiers pour des infractions antérieures à l'extradition:

1. si la Partie, qui a accordé l'extradition, y consent ultérieurement; ce consentement ne pourra pas être refusé, si l'extradition en vertu de cette Convention aurait dû être accordée;

2. si la personne extradée n'a pas quitté de son propre gré le territoire de la Partie, à laquelle elle avait été livrée, au cours d'un mois à compter du jour où la procédure pénale relative à l'infraction ayant causé l'extradition, a été terminée définitivement et, en cas de condamnation, à compter du jour où elle a purgé sa peine ou en a obtenu la remise, ou bien si elle y est revenue de son gré;

3. si, sauf le cas d'infractions prévues par le point 6 alinéa un et par les points 7 — 10 de

7 — 10 artykułu 2, osoba wydana oświadcza do protokołu sądowego, że się na to zgadza. Wierny odpis tego protokołu będzie przesłany Stronie, która udzieliła zezwolenia na wydanie. W tym przypadku, ściganie lub ukaranie jest dopuszczalne jedynie, jeżeli w terminie jednego miesiąca, od otrzymania tego zawiadomienia, Strona wezwana temu się nie sprzeciwi.

Artykuł 13.

Przewóz przestępców.

Postanowienia niniejszej Konwencji, dotyczące wydawania przestępców, będą również stosowane do wniosku i do zezwolenia na przewóz przez obszar jednej z Układających się Stron osoby wydanej drugiej Stronie przez Państwo trzecie.

Przewóz uskutecznią funkcjonariusze Strony wezwanej w warunkach i w drodze, którą ona wskaże.

Artykuł 14.

Zawiadomienie o wyniku postępowania.

Układająca się Strona, której wydano osobę ściganą, winna zawiadomić, na żądanie, drugą Stronę o ostatecznym wyniku postępowania karnego przez zakomunikowanie jej wypisu odośnego orzeczenia.

ROZDZIAŁ II.

Pomoc prawna.

Artykuł 15.

Układające się Strony zobowiązują się udzielać sobie wzajemnie, na żądanie, pomocy prawnej w sprawach karnych. Będą one mianowicie zarządzały doręczenie pochodzących od władz sądowych drugiej Strony pism, dotyczących przewodu w sprawach karnych, osobom, znajdującym się na obszarze Strony wezwanej. Będą one załatwiała odezwy rekwizycyjne, dotyczące czynności śledczych, jako to: przesłuchanie oskarżonych, świadków i biegłych, oględziny na miejscu, rewizja domowa, rewizja osobista i zajęcie dowodów winy lub dowodów rzeczowych. Zobowiązują się one dostarczać sobie, na żądanie, informacji z rejestru karnego. Będą one sobie również udzielały akt sądowych i przedmiotów, mających związek ze sprawami karnymi, które należy zwrócić jak najprędzej.

Artykuł 16.

W odośnej odezwie rekwizycyjnej należy ściśle określić czynność, która ma być podjęta; winna ona również zawierać dane niezbędne do jej załatwienia.

W szczególności wnioski o doręczenie winny zawierać adres odbiorcy i określenie charakteru aktu lub dokumentu, mających być doręczonymi.

Poza tym, należy w odezwie rekwizycyjnej podać sprawę karną, dla której pomoc jest niezbędna, wymienić nazwisko, zawód, zamieszkanie i obywatelstwo wszystkich oskarżo-

l'article 2, la personne extradée déclare y consentir dans un procès-verbal judiciaire. Une copie conforme de ce procès-verbal devra être transmise à la Partie ayant accordé l'extradition. Dans ce cas la poursuite ou la punition est admise seulement, si, dans un délai d'un mois à partir de la réception de cette communication, la Partie requise ne s'y oppose pas.

Article 13.

Transit des malfaiteurs.

Les dispositions de cette Convention concernant l'extradition des malfaiteurs, seront également appliquées à la demande et à la permission du transit à travers le territoire de l'une des Parties Contractantes d'une personne extradée par un État tiers à l'autre Partie.

Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

Article 14.

Communication du résultat de la procédure.

La Partie Contractante à laquelle la personne poursuivie a été livrée, informera, sur demande, l'autre Partie du résultat définitif de la procédure pénale en lui communiquant une expédition de la décision relative.

CHAPITRE II.

Entr'aide judiciaire.

Article 15.

Les Parties Contractantes s'engagent à se prêter réciproquement, sur demande, entr'aide judiciaire en matière pénale. Elles feront notamment signifier les actes de la procédure pénale des autorités judiciaires de l'autre Partie à des personnes se trouvant sur le territoire de la Partie requise. Elles donneront suite aux commissions rogatoires concernant les actes d'instruction, tels que: l'audition des prévenus, des témoins et des experts, visite sur lieu, visite domiciliaire, perquisition personnelle et saisie du corps de délit ou des pièces de conviction. Elles s'engagent à se fournir, sur demande, des renseignements du casier judiciaire. Elles se remettront également les actes judiciaires et les objets ayant trait aux affaires pénales, qui seront à retourner le plus tôt possible.

Article 16.

Dans la commission rogatoire respective doit être précisé l'acte à effectuer, elle doit également contenir les données nécessaires pour l'accomplir.

En particulier, les demandes de notification doivent contenir l'adresse du destinataire et la nature de l'acte ou du document à notifier.

En outre, il y a lieu d'indiquer dans la commission rogatoire la cause pénale pour laquelle l'aide est nécessaire, désigner nom, profession, domicile et nationalité de tous les inculpés,

ných, przytoczyć zwięźle stan faktyczny i wymienić ustawy karne, kwalifikujące przestępstwo.

Artykuł 17.

Odmowa pomocy prawnej.

Pomocy prawnej w sprawach karnych będzie można odmówić:

1. jeżeli chodzi o ściganie lub skazanie obywatela Strony wezwanej, który nie przebywa na obszarze Strony wzywającej;

2. jeżeli wezwanie świadka lub biegłego zawiera wzmiankę o ustawowych skutkach niewstawiennictwa, polegających na karze, nałożeniu obowiązku zwrotu kosztów, albo na nakazie sprowadzenia lub aresztowania;

3. jeżeli chodzi o jedno z przestępstw, wymienionych w punkcie 6 ustęp 1 i w punktach 7 — 10 artykułu 2 niniejszej Konwencji;

4. jeżeli w Państwie wezwanym czynność, mająca być dokonana, nie należy do właściwości władzy sądowej;

5. jeżeli Państwo wezwane uważa, że wykonanie wniosku o pomoc prawną może narużyć jego prawa zwierzchnicze lub jego bezpieczeństwo;

6. przesłania akt i dokumentów można również odmówić, jeżeli chodzi o akta specjalnie ważne, a ich przesłanie mogłoby wzbudzić szczególne obawy.

Jednakże w tym przypadku należy przesłać władzy wzywającej odpisy żądanych w odezwie rekwizycyjnej dokumentów.

Jeżeli zażądano rewizji, zajęcia przedmiotów lub przesłania dowodów rzeczowych, odezwa rekwizycyjna będzie załatwiona tylko w przypadku, gdy istnieją warunki niezbędne do zezwolenia na wydanie, według postanowień niniejszej Konwencji.

Artykuł 18.

Pomoc prawna w sprawach karnych będzie udzielana zgodnie z ustawami Strony wezwanej.

Władza wezwana winna użyć tych samych środków przymusu, jak przy wykonaniu rekwizycji pochodzących od władz Państwa wezwanego.

Artykuł 19.

Droga przesyłania wniosku.

Wnioski o doręczenie oraz inne wnioski o pomoc prawną będą przesyłane w drodze dyplomatycznej.

W przypadku szczególnie pilnym, gdy wszelka strata czasu groziłaby narażeniem na szwank skutku postępowania karnego, władze ścigające mogą zwrócić się bezpośrednio do właściwych władz Państwa wezwanego. Dokumenty sporządzone w wykonaniu tych wniosków należy przysyłać w tej samej drodze władzom wzywającym.

faire un exposé bref des faits et indiquer les lois pénales qualifiant l'infraction.

Article 17.

Refus de l'entr'aide judiciaire.

L'entr'aide judiciaire en matière pénale pourra être refusée:

1. s'il s'agit de la poursuite ou de la condamnation d'un sujet de la Partie requise qui ne se trouve pas sur le territoire de la Partie requérante;

2. si la citation d'un témoin ou d'un expert contient la mention des conséquences légales de la non-comparution, consistant en une peine ou une imposition de frais ou bien en un mandat d'amener ou d'arrêt;

3. s'il s'agit d'une des infractions énumérées au point 6 alinéa un et aux points 7 — 10 de l'article 2 de cette Convention;

4. si dans l'État requis l'acte à opérer ne rentre pas dans les attributions du pouvoir judiciaire;

5. si l'État requis juge que l'exécution de la demande de l'entr'aide judiciaire est de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité;

6. la communication des dossiers et documents pourra être également refusée dans le cas où il s'agit des dossiers particulièrement importants et leur transmission pourrait éveiller des craintes spéciales.

Néanmoins, dans ce cas les copies des pièces requises par la commission rogatoire sont à envoyer à l'autorité requérante.

Lorsqu'une perquisition, une saisie ou l'envoi des pièces de conviction est demandé, il ne sera donné suite à la commission rogatoire que dans les cas où existent les conditions nécessaires pour donner lieu à l'extradition d'après les stipulations de la présente Convention.

Article 18.

L'entr'aide judiciaire en matière pénale sera prêtée en observant les lois de la Partie requise.

L'autorité requise devra user des mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution des commissions rogatoires émanant des autorités de l'État requis.

Article 19.

Voie de transmission de la demande.

Les demandes de signification ainsi que les autres demandes de l'entr'aide judiciaire seront transmises par la voie diplomatique.

Dans le cas l'extrême urgence où toute perte de temps pourrait entraîner le risque de compromettre le résultat de la procédure pénale, les autorités poursuivantes pourront saisir directement les autorités compétentes de l'État requis. Les pièces dressées en exécution de ces demandes seront envoyées par la même voie aux autorités requérantes.

W razie niewłaściwości władzy wezwanej, władza ta winna przekazać wniosek, w drodze urzędowej, właściwej władzy swego Państwa i jednocześnie zawiadomić o tym władzę wzywającą.

Artykuł 20.

Wezwanie świadków i biegłych z obszaru drugiej Strony.

Jeżeli w sprawie karnej jest potrzebne lub pożądane osobiste stawienie świadka lub biegłego, przebywającego na obszarze drugiej Układającej się Strony, to będzie mu doręczone zaproszenie w tym celu przesłane, bez żadnych jednak środków przymusu.

Zaproszenie to będzie zawierało formalne przyrzeczenie zwrotu kosztów. Osobie zaproszonej będą przyznane koszty podróży i pobytu, obliczone od chwili jej wyjazdu, zgodnie z taryfami i regulaminami, obowiązującymi w Państwie, gdzie przesłuchanie będzie miało miejsce; na żądanie osoby zaproszonej, staraniem władz sądowych miejsca jej pobytu, będzie mogła być jej udzielona zaliczka na całość lub część kosztów podróży. Zaliczkę tę zwróci następnie Państwo wzywające.

Żaden świadek lub biegły, bez względu na jego obywatelstwo, który, będąc wezwanym przez sądy drugiej Układającej się Strony, stawia się dobrowolnie przed nimi, nie będzie mógł być tam ścigany lub aresztowany za przestępstwa dawniejsze ani z powodu udziału w przestępstwach stanowiących przedmiot procesu, w którym występuje. Straci on jednak ten przywilej, jeżeli nie opuści mimo, że miał możliwość to uczynić, obszaru Strony wzywającej w ciągu tygodnia, licząc od chwili, w której jego obecność przed sądem przestała być niezbędną.

Jeżeli osoba, wezwana w charakterze świadka, jest pozbawiona wolności na obszarze Strony wezwanej, będzie można zażądać jej czasowego przesłania pod obowiązkiem odesłania jej z powrotem na ten obszar w ciągu 48 godzin po ustaniu potrzeby jej obecności przed sądem. Można odmówić tego rodzaju żądaniu tylko z ważnych powodów, a mianowicie, jeżeli osoba, przebywająca w areszcie zapobiegawczym, temu się sprzeciwia.

Jeżeli osoba wezwana w charakterze świadka jest pozbawiona wolności na obszarze Państwa trzeciego, będzie również na żądanie udzielone zezwolenie na przewóz przez obszar jednej z Układających się Stron.

Artykuł 21.

Zawiadomienia o skazaniach.

Układające się Strony zobowiązują się do zawiadamiania siebie wzajemnie, w końcu każdego kwartału, o prawomocnych skazaniach,

En cas d'incompétence de l'autorité requise, celle-ci transmettra, par voie officielle, la demande à l'autorité compétente de son État et en informera simultanément l'autorité requérante.

Article 20.

Citation des témoins et experts du territoire de l'autre Partie.

Si, dans une cause pénale, la comparution personnelle d'un témoin ou d'un expert se trouvant sur le territoire de l'autre Partie Contractante est jugée nécessaire ou désirable, une invitation parvenue à cet effet lui sera signifiée, toutefois sans toute mesure de coercition.

Cette invitation contiendra une promesse formelle de restitution des frais. Des frais de voyage et de séjour, calculés depuis le moment de son départ, seront accordés à la personne invitée, d'après les tarifs et règlements en vigueur dans l'État où l'audition devra avoir lieu; il pourra lui être faite, sur sa demande, par les soins des autorités judiciaires de sa résidence, l'avance en tout ou en partie des frais de voyage. Cette avance sera ensuite remboursée par l'État requérant.

Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, qui, cité par les tribunaux de l'autre Partie Contractante, comparaitra volontairement devant eux, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des infractions antérieures ni sous prétexte de complicité dans les infractions formant l'objet du procès où il figure. Toutefois il perdra ce privilège, si, ayant eu la faculté de le faire, il n'a pas quitté le territoire de la Partie requérante dans une semaine à partir du moment où sa présence devant le tribunal a cessé d'être nécessaire.

Si la personne, citée en qualité de témoin, se trouve en détention sur le territoire de la Partie requise, sa remise temporaire pourra être demandée sous l'engagement qu'elle y sera renvoyée dans les 48 heures après que sa présence près du tribunal ait cessé d'être nécessaire. Une pareille demande ne pourra être refusée que pour des motifs d'importance et notamment si la personne se trouvant en détention préventive, s'y oppose.

Si la personne, citée en qualité de témoin, se trouve en détention sur le territoire d'un État tiers, le transit par le territoire de l'une des Parties Contractantes sera, sur demande, également accordé.

Article 21.

Communications des condamnations.

Les Parties Contractantes s'engagent à s'informer réciproquement, à la fin de chaque trimestre, des condamnations passées en force de

orzeczonych za zbrodnie i występki przez sądy jednej ze Stron przeciwko obywatelom drugiej.

Będą się one również zawiadamiały o późniejszych orzeczeniach, odnoszących się do wspomnianych skazań.

Wspomniane wyżej zawiadomienia będą wymieniane w drodze przewidzianej w artykule 19.

Przepisy wyżej wymienione nie stosują się do przestępstw przewidzianych w punkcie 6 ustęp 1 i w punktach 7 — 10 artykułu 2.

chose jugée, prononcées par les tribunaux de l'une des Parties contre les ressortissants de l'autre pour crimes et délits.

Elles se communiqueront également les décisions ultérieures, concernant lesdites condamnations.

Les communications visées ci-dessus seront échangées par la voie prescrite dans l'article 19.

Les prescriptions ci-dessus énoncées ne sont pas applicables aux infractions visées par le point 6 alinéa un et par les points 7 — 10 de l'article 2.

ROZDZIAŁ III.

Przepisy stosujące się zarówno do wydania, jak i do pomocy prawnej.

Artykuł 22.

Sporządzanie, uwierzytelnianie i przekład wniosków.

Wnioski o wydanie, ich załączniki, wnioski o doręczenia, odezwy rekwizycyjne i inne wnioski o pomoc prawną należy sporządzać w urzędowym języku Strony wzywającej i w formie przepisanej przez ustawy tej Strony. Nie należy ich uwierzytelniać, lecz trzeba je zaopatrzyć w pieczęć władzy wzywającej oraz w przekład na język urzędowy Strony wezwanej lub na język francuski.

Przekład będzie urzędowy albo sporządzony lub uwierzytelniony przez tłumacza przysięgłego i zaopatrzony w jego podpis oraz w pieczęć urzędową.

Odpowiedzi i ich załączniki, oraz zawiadomienia przewidziane w artykule 21 należy zaopatrzyć w przekład jedynie na żądanie Strony wzywającej i za zwrotem kosztów przekładu.

W razie odmowy wydania lub pomocy prawnej, Strona wezwana winna zawiadomić o przyczynach tej odmowy Stronę wzywającą.

Artykuł 23.

Koszty wydania i pomocy prawnej.

Koszty spowodowane przez wniosek o wydanie lub koszty wszelkiej pomocy prawnej w sprawach karnych będą pokryte przez Stronę, na której obszarze zostały wywołane.

Jednakże Strona wzywająca zwróci koszty czasowego oddania, wspomnianego w artykule 11, i koszty przewozu, przewidzianego w artykule 13.

CHAPITRE III.

Dispositions applicables à l'extradition ainsi qu'à l'entr'aide judiciaire.

Article 22.

Rédaction, légalisation et traduction des demandes.

Les demandes d'extradition, leurs annexes, les demandes de signification, les commissions rogatoires et les autres demandes d'entr'aide judiciaire seront rédigées dans la langue officielle de la Partie requérante et dans la forme prescrite par les lois de cette Partie. Elles ne devront pas être légalisées, mais elles devront être revêtues du sceau de l'autorité requérante, et accompagnées d'une traduction dans la langue officielle de la Partie requise ou bien dans la langue française.

La traduction sera officielle, ou bien rédigée ou légalisée par un interprète assermenté et muni de sa signature et du sceau officiel.

Les réponses et leurs annexes ainsi que les communications prévues à l'article 21 ne seront pourvues de traduction qu'à la demande de la Partie requérante et contre remboursement des frais de traduction.

En cas de refus de l'extradition ou de l'entr'aide judiciaire, la Partie requérante sera informée par la Partie requise des motifs de ce refus.

Article 23.

Frais de l'extradition et de l'entr'aide judiciaire.

Les frais occasionnés par la demande d'extradition ou de toute entr'aide judiciaire en matière pénale, seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

Toutefois, la Partie requérante remboursera les frais de la remise temporaire mentionnée à l'article 11 et les frais du transit prévu à l'article 13.

Strona wzywająca zwróci również sumy uiszczone biegłym oraz koszty, wynikające z wykonania ustępów 2, 4 i 5 artykułu 20.

Artykuł 24.

Wydawanie dowodów rzeczowych.

Układające się Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie, na żądanie, przedmioty pochodzące z przestępstwa albo mogące służyć za dowody rzeczowe, nawet gdyby one ulegały zajęciu lub konfiskacie.

Jeżeli te przedmioty znajdują się w posiadaniu oskarżonego w chwili jego wydania lub przewozu, będą one wydane, w miarę możliwości, jednocześnie z wykonaniem wydania lub przewozu przestępcy. Wydanie ich nastąpi nawet w tym przypadku, gdyby nie można było zgodzić się na ekstradycję lub skutecznie jej z powodu śmierci lub ucieczki oskarżonego. Wydanie to obejmie również wszystkie tego rodzaju przedmioty, które oskarżony mógłby ukryć lub złożyć w Państwie wezwanym, a które byłyby wykryte później.

W każdym razie będą zachowane prawa osób trzecich do tych przedmiotów. W tym przypadku, po zakończeniu procesu, przedmioty te należy zwrócić jak najszybciej i bez kosztów Stronie, która zezwoliła na ich wydanie.

Strona, od której zażądano wydania tych przedmiotów, będzie mogła je zatrzymać tymczasowo, jeżeli je uważa za niezbędne do postępowania karnego. Będzie ona mogła również przy ich wydaniu, zastrzec sobie ich zwrot w tym samym celu, zobowiązując się ze swej strony do ich zwrotu z chwilą, gdy tylko stanie się to możliwe.

ROZDZIAŁ IV.

Postanowienia końcowe.

Artykuł 25.

Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie możliwie jak najprędzej.

Artykuł 26.

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie w trzy miesiące po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy, aż do upływu sześciu miesięcy, licząc od dnia jej wypowiedzenia przez jedną z Układających się Stron.

W dowód czego pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i przyłożyli na niej swoje pieczęcie.

Sporządzono w Budapeszcie, w dwóch egzemplarzach, 24 kwietnia 1936 roku.

Marian Zyndram-Kościałkowski m. p.
L. S.

Gömbös m. p.
L. S.

La Partie requérante remboursera de même les sommes versées aux experts ainsi que les frais résultant de l'exécution des alinéas 2, 4 et 5 de l'article 20.

Article 24.

Remise des pièces de conviction.

Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les objets provenant d'une infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces de conviction, même s'ils sont passibles de saisie ou de confiscation.

Si ces objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront remis, autant que possible, en même temps que l'extradition ou le transit sera effectué. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition ne pourrait être accordée ou effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Cette remise comprendra également tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans l'État requis et qui seraient découverts ultérieurement.

Les droits des tiers sur ces objets seront toutefois réservés. Dans ce cas, ils devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à la Partie ayant accordé la remise.

La Partie, à laquelle la remise de ces objets aura été demandée, pourra les retenir provisoirement, si elle les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Elle pourra de même, en les transmettant, se réserver leur restitution pour le même but, sous l'obligation de les retourner à son tour dès que faire se pourra.

CHAPITRE IV.

Dispositions finales.

Article 25.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Varsovie le plus tôt possible.

Article 26.

La présente Convention entrera en vigueur trois mois après l'échange des instruments de ratification et demeurera en vigueur jusqu'à l'expiration de six mois à partir du jour où l'une des Parties Contractantes l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Budapest, en double exemplaire, le 24 avril 1936.

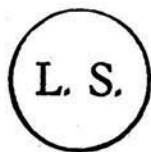
Marian Zyndram-Kościałkowski m. p.
L. S.

Gömbös m. p.
L. S.

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 29 marca 1937 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

502

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 7 września 1937 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu art. 25 konwencji o ekstradycji i pomocy prawnej w sprawach karnych między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r., wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej konwencji nastąpiła w Warszawie dnia 14 czerwca 1937 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

503

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 września 1937 r.

o ograniczeniu pobytu i swobody ruchu cudzoziemców na niektórych obszarach Rzeczypospolitej.

Na podstawie art. 12 ust. 1 i ust. 2 pkt b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarach objętych ćwiczeniami wojskowymi wprowadza się dla cudzoziemców ograniczenia pobytu czasowego i swobody ruchu.

§ 2. (1) Ograniczenia pobytu i swobody ruchu dotyczą tych cudzoziemców, którym doręczono nakazy opuszczenia obszaru.

(2) W nakazie określa się obszar, na którym jest zabroniony pobyt, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu pobytu.

§ 3. (1) Nakaz opuszczenia obszaru wydaje na wniosek władz wojskowych, zarządzających ćwiczeniami lub kierujących nimi, powiatowa władza administracji ogólnej, właściwa ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

(2) Władza wojskowa, występująca z wnioskiem o wydanie nakazu, wskazuje obszar, na

którym ma obowiązywać zakaz pobytu, termin opuszczenia obszaru oraz czas trwania zakazu.

§ 4. Cudzoziemcy, którzy wbrew zakazowi pobytu przebywają na obszarze, objętym zakazem, podlegają — niezależnie od odpowiedzialności karnej, określonej w art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 465) — przymusowemu usunięciu na ich koszt poza granice obszaru, objętego zakazem.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po dniu ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*